

# Lukács 15

<sup>1</sup>A vámszedők és a bűnösök mindnyájan Jézushoz igyekeztek, hogy hallgassák őt. <sup>2</sup>A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: Ez bűnösöket fogad magához, és együtt eszik velük. <sup>3</sup>Ő ezt a példázatot mondta nekik: <sup>4</sup>Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? <sup>5</sup>És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, <sup>6</sup>hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. <sup>7</sup>Mondom nektek, hogy ugyanígy egyetlen megtérő bűnös miatt nagyobb öröm lesz a mennyben, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szüksége megtérésre.

Az elveszett dragma

<sup>8</sup>Vagy ha egy asszonynak tíz drahmája van, és elveszít egy drahmát, vajon nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg meg nem találja? <sup>9</sup>Ha pedig megtalálta, összehívja barátainait és szomszédasszonyait, és így szól: Örüljetek velem, mert megtaláltam a drahmát, amelyet elvesztettem. <sup>10</sup>Mondom nektek, így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen megtérő bűnösnek.

A tékozló fiú

<sup>11</sup>Azután így folytatta: Egy embernek volt két fia. <sup>12</sup>A fiatalabb ezt mondta az apjának: Atyám, add ki nekem a vagyonom részét! Ő pedig megosztotta közöttük a vagyont. <sup>13</sup>Néhány nap múlva a fiatalabb fiú összeszedett mindent, elköltözött egy távoli vidékre, és ott eltékozolta a vagyont, mert kicsapongó életet élt. <sup>14</sup>Miután elköltötte mindenét, nagy éhínség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett. <sup>15</sup>Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki kiküldte őt a földjeire disznókat legeltetni. <sup>16</sup>Ő pedig szívesen jóllakott volna akár azzal az eleséggel is, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki.

<sup>17</sup>Ekkor magába szállt, és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok! <sup>18</sup>Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. <sup>19</sup>Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek, tégy engem olyanná, mint béreseid közül egy. <sup>20</sup>És útra kelve el is ment az apjához. Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt. <sup>21</sup>A fiú ekkor így szólt hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek. <sup>22</sup>Az apa viszont ezt mondta szolgálóinak: Hozzátok ki hamar a legszebb ruhát, és adjátok rá, húzzatok gyűrűt az ujjára és sarut a lábára! <sup>23</sup>Hozzátok a hízott borjút, és vágjátok le! Együnk, és vigadjunk, <sup>24</sup>mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott. És vigadozni kezdtek.

<sup>25</sup>Az idősebb fiú pedig a mezőn volt, és amikor hazajövet közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot. <sup>26</sup>Előhívott egy szolgát, és megtudakolta tőle, hogy mi történt. <sup>27</sup>A szolga így felelt: A testvéred jött meg, és apád levágatta a hízott borjút, mivel egészségben visszakapta őt. <sup>28</sup>Ekkor az megharagudott, és nem akart bemenni. De az apja kijött, és kérlelte őt. <sup>29</sup>Ő azonban ezt mondta az apjának: Látod, hány esztendeje szolgállok neked, soha nem szegtem meg parancsodat, de te sohasem adtál nekem még egy kecskegidát sem, hogy mulathassak barátaimmal. <sup>30</sup>Amikor pedig megjött ez a te fiad, aki parázna nőkkel tékozlta el vagyonomat, levágattad neki a hízott borjút. <sup>31</sup>Ő azonban ezt mondta neki: Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied. <sup>32</sup>Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.

***Az Ige tanulmányozását kezdj imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!***

1. Három példázatot olvashatunk ebben a részben. Mi indította Jézust, hogy ezeket elmondja? (1-2. vers)
2. Mindhárom történetben megkerül, ami levezett. Miben hasonlít a három eset? Miken különböznek?
3. Az első két történetben könnyű arra figyelni, aki keres és örvendezve megtalál. Mit tanulhatsz ezekből Istenről?
4. A harmadik történetben a fiú áll a középpontban. Vagy mégsem?
5. Mit teszel, ha saját hibádból kerülsz nehéz helyzetbe?
6. Amikor bűnbánatot tartasz, mi áll a középpontban? Saját szégyened vagy Isten megbocsátó kegyelme?
7. Magadra ismersz a 25-30. versekben? Ha igen, írd ki egy darab papírra a 31. verset és tanuld meg kívülről!
8. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

***Gondolkodj el, hogy a tékozló fiú útján hol jársz!  
Ismered azt az Atyát aki a tékozló és az otthonmaradt fiút is szereti?***